

Sygn. akt IV U 648/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2019 r. w S.

odwołania K. D.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 1 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie K. D.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo K. D.
do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 01 lipca 2018 roku do dnia
30 listopada 2019 roku.***

Sygn. akt IV U 648/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 1 sierpnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił ubezpieczonemu K. D. prawa do dodatku pielęgnacyjnego wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. D. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że jest po amputacji prawej kończyny dolnej na wysokości podudzia i porusza się na wózku inwalidzkim. Protezę zakłada tylko wtedy, kiedy jest to konieczne, gdyż amputowana kończyna nie jest w stanie utrzymać ciężaru reszty ciała. W tych okolicznościach nie jest w stanie funkcjonować bez pomocy drugiej osoby (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej KRUS z 30 lipca 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do samodzielnej egzystencji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. D. 12 maja 2017r. jest uprawniony do stałej renty rolniczej na mocy decyzji z 14 lipca 2017r. Na mocy tej samej decyzji ubezpieczony uprawniony był do dodatku pielęgnacyjnego do 30 czerwca 2018r. (decyzja z 14 lipca 2017r. k.24 akt rentowych).

W dniu 17 maja 2018r. ubezpieczony wystąpił Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dalszy okres (wniosek k.68 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 21 czerwca 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 21 czerwca 2018r. k.73v akt emerytalnych). Na skutek odwołania ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza rzeczoznawcy, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską KRUS, która w orzeczeniu z 30 lipca 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji (odwołanie ubezpieczonego od orzeczenia lekarza rzeczoznawcy k.74 akt rentowych i orzeczenie komisji lekarskiej KRUS z 30 lipca 2018r. k.76v akt rentowych). Na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej KRUS z 30 lipca 2018r., zaskarżoną decyzją z 1 sierpnia 2018r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji od 1 lipca 2018r. (decyzja z 1 sierpnia 2018r. k.78 akt rentowych).

W 2017r. ubezpieczony przeszedł amputację w 1/3 bliższej podudzia prawego z powodu zapalenia kości w przebiegu cukrzycy. Nadto cierpi na zespół bólowy stawów barkowych z ograniczeniem ruchomości, a w maju 2018r. przeszedł leczenie operacyjne zespołu cieśni nadgarstka lewego. U ubezpieczonego występuje ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego, ograniczenie ruchomości stawów barkowych, ograniczenie wyprostowania stawu łokciowego prawego, ograniczenie supinacji przedramienia prawego, ograniczenie funkcji chwytnej ręki lewej, osłabienie siły mięśniowej ręki lewej, ograniczenie ruchomości stawów biodrowych. Kikut podudzia prawego wygojony jest prawidłowo, bez zmian troficznymi, chód jest utykający w zaopatrzeniu w protezę podudziową. Powyższe schorzenia upośledzają w znacznym stopniu sprawność i wydolność fizyczną ubezpieczonego. Ubezpieczony z trudnością wykonuje podstawowe czynności, chód po zaopatrzeniu w protezę z pomocą kuli jest niewydolny, funkcja podporowa kończyn górnych jest bardzo słaba. Ubezpieczony nie jest w stanie samodzielnie dokonać zakupu artykułów żywnościowych, ubrać się i rozebrać oraz wykonywać inne czynności życia codziennego. Dlatego nadal wymaga stałej opieki osoby drugiej. W tych okolicznościach po 30 czerwca 2018r. jest nadal niezdolny do samodzielnej egzystencji, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 listopada 2019r. (opinia biegłego ortopedy M. W. k.17 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. D. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.27 ust.1 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników do renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych. W myśl zaś art.75 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do renty, jeżeli osoba ta uznana została za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

W myśl art.13 ust.5 powyższej ustawy niezdolność do samodzielnej egzystencji orzeka się w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego wymagało zatem ustalenia, czy po 30 czerwca 2018r. ubezpieczony jest nadal niezdolny do samodzielnej egzystencji. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłego ortopedy, który w sporządzonej opinii stwierdził, że stopień naruszenia sprawności organizmu ubezpieczonego związany z częściową amputacją prawej kończyny dolnej oraz istotnym ograniczeniem ruchomości kręgosłupa, a także kończyn

górnym, które pełnią bardzo słabą funkcję podporową w trakcie poruszania się ubezpieczonego o kuli, powoduje, że ubezpieczony jest nadal niezdolny do samodzielnej egzystencji, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to 30 listopada 2019r. Przed tą datą ubezpieczony ma przejść rehabilitację, która powinna poprawić wydolność i sprawność narządu ruchu ubezpieczonego.

Analizując powyższą opinię biegłego Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistę z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.